

Előfizetési feltételek
 helyben házhoz hordva vagy vidékre
 postán küldve:
 Egész évre 12 kor.
 Fél évre 6 kor.
 Negyedévre 3 kor.
 Egyes szám ára 12 fillér.

Hirdetések díja:
 centiméterenként 6 fill. Kereske-
 dők és gyárosok külön árkedezvény-
 ben részesülnek.

Nyílt tér sora 40 fillér.

KÖZÉRDEK

POLITIKAI, TARSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

AZ ALSÓFEHÉRVÁRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Szerkesztőség
 és
Kiadóhivatal:
Földes Ede
 Könyvkerekedése
 Bethlen-utca 2. sz. alatt,
 hova ugy a lap szellemi részét illet
 közlemények, mint az előfi-
 zetések és hirdetések bér-
 mentesen küldendők

Kéziratok nem adnak vissza.

Kossuth Lajos emlékezete Nagyenyeden.

Abba az országos ünnepésbe, melylyel Kossuth Lajos nevét és emlékét körülvette népének hűsége szeretete, méltóan vegyült Nagyenyed város lelkes közönségének szép és meghatározó hódolata. Mi is éreztük azt a szent hevületet, mely e napon a magyar föld lakóit egyesítette. Mi is áldva emlegettük azt a nevet, mely varázsos erejű drága kincséppen maradt ránk történelmünk hősi korszakából. Ünnepeink lelkes, komoly és méltóságos vala. Templomban és iskolában, tanácsteremben és Isten szabad ege alatt imádságos hangulat uralkodott feletünk, mely a lelkek emelkedettségéből, kiáradó érzelmeiből fakadott. Imádkoztunk szóval és énekkel, de leginkább meghatottságunkkal; hálát adtunk azért, hogy a magyar nemzet gondviselése megadta nekünk Kossuth Lajost. Őt, aki feltámasztotta népét halottaitól s akinek népe hálából ime örök életet ad. Az örökké-tartó emlékezetbe való szép ünnepiefolyását a következőkben adjuk.

Kivilágítás.

Csütörtökön delután zászlódszót öltött az egész város. S alig állott be a borult idő miatti szokottnál korábbi szürkület, kezdetét vette a kivilágítás. Megható volt látni, hogy Kossuthnak régi és legkülönfélébb képeit mily szeretettel öveztek szerte virágfüzerekkel, fényességgel. Impozáns volt a városház kivilágítása; szépen nyilatkozott az ifjuság kegyelele kollegiumunk déli szárnyának fényében; ablakok és boltok kirakatai — ez utóbbiak közül különösen kitént Tangei kereskedő — legkedvesebb tüntetés megkapó és változatos nyilatkozataiban vetélkedtek. Hét órakor megindult a tűzoltózenekar hangjaira a polgárok és tanuló ifjuság körmenete, mely utóbbi aztán hazafias dalokat énekelve szép rendben magára járta be a főbb utvonalakokat a közönség sokszoros tetszésétől kísérve.

A kollégium ünnepe.

Szeptember 19-ikén ünnepi külseje volt a városnak. Az üzletek zárva maradtak; taraczkok durrogtak az Órhegy tetejéről; a közönség ünnepi mezben és hangulatban kereste fel azon helyeket, hol együtt lehetett testvéries örömben és lelkesedésben.

Az első ünnepély a Bethlen-kollégium disztermében folyt le kilenc órakor, melyet az ifjuság és a szép számú közönség egészen megtöltött. A XC. szoltárnak a mai ünnepre különösen találó hangulatával vette kezdetét az emlékünnepe. Imá Zayza János vallás-tanár mondott a nála megszokott bensőséggel és költői lendülettel. Ima után a tanító-képezdei dalkar Fogarasi Albert tanárnak „H. J. vagy Kossuth?” című dalát énekelte Veress Gábor zene-tanár szép letét-leben. Kompozíció és előadás találóan interpretálta a hazafias dal borongó hangulatát. Az emlékbeszédet Bodrogi János tanár tartotta. Olyan volt ez a beszéd, mint egy szép füzér, melyet a gondolatok legszebb virágjaiból nagy szeretettel kötöttek s a mely meggyőződés és költői hevület igaz gyöngyeivel ékesítettek. Dr. Farnos Dezső, az ifjusági vegyeskar vezetője, dirigálta azután mesterien az ő szép Kossuth-dalát, hazafias ünnepeink egyik legkedvesebb programmpontját. „Kossuth születése napján” címmel hatásos költeményt adott elő Tóbi VIII. oszt. tanuló érzséssel, nemes hevülettel. Kár, hogy a költemény szerzőjét nem nevezte meg; hadd ünnepeltük volna őt is lelkesítő szép költeményeért. Az ünnepélyt a tanító-képezde zenekara zárta, mely Veress Gábor vezetése alatt meglepő ügyesen adta elő a Kossuth-indulót.

Az ev. ref. templomban.

A várbeli nagy templomban előkelő szép közönség gyűlt össze vallás-külömbőség nélkül ez alkalomra. A felhők közül kitoró napsugár mosolya aranyozta be a remek kepet, minden nemes lelket betöltő legszentebb érzelmeiben; a hazaszeretben. Az istentiszteletet Oláh Károly „Fohász” nyitotta meg, melyet az ez alkalomra feltámadt városi daloskör adott elő érzséssel és erővel. A templomi ünnep középpontját Jancsó Sándor lelkes imája képezte, ki szép szavakba foglalta a hálát, melyet az isteni gondviselés iránt sokszoros jótéteményeiért, áldott hazánk földjéért, dicsőséges multunk ragyogó példáiért s Kossuth Lajosért éreztünk. Általános meghatottság uralkodott a templomban, mikor a szabadságharc glóriáját említtette, melynek tanúi és részesei a kortól megtörve, könyves szemekkel állottak a nemzeti lobogó árnyékában, az Isten szolgálójának áldást osztó kezei alatt. A Himmusz hangjai közt oszlott szét a templomi közönség, mely aztán a város közgyűlési termébe iparkodott.

A városi képviselet ünnepi közgyűlése.

A virágdiszszel ékesített közgyűlési tereben együtt volt Nagyenyed városának színe, java, virága. Különösen érdekes és vonzóvá tette, bájjal övezte a komoly ünnepeket a nagy számban megjelent hölgyek koszorúja.

Dr. Varró László, daliás polgármesterünk, fényes díszmagyarban, általános eljenzés közt foglalta el az elnöki székelt s az ünnepi közgyűlést jelentőségehez mért szép beszéddel nyitotta meg, mely a következőképpen hangzott:

„Milyen tisztelt ünnepi közgyűlés!

A XIX. századnak nemcsak a magyar történelemben, hanem Európa történetében is legnagyobb alakja Kossuth Lajos.

Széchenyi István, akit ő nevezett „a legnagyobb magyarnak”, látta elmaradottságunkat, fájlalta süllyedésünket — érezte elnyomatásunkat is — és nagy gondolással kimondta az ebresztő, a biztató ígét: „Magyarország nem volt, hanem lesz.” És megvetette alapját a nagy átalakulásnak.

De a nagy átalakuláshoz magyar nemzetünk örökölt keleti lelkülete rövidebb időt és nagyobb lendítő erőt kívánt, követelt, mint amilyent a kételkedő, feltő bölcsesség számára kiszámított.

Minden nagy ember a maga nemzete álmainak, eszményeinek megvalósítója.

Ma száz éve Kossuth Lajos született arra, hogy benne a magyar nemzet lelke, igazi jelleme, a merész, gyors elhatározás, az érzelmek emelkedettsége, lélekjelenlét, bátorság, elszántság a veszedelmekben, magasra duzzadó önbizalom a sikerek napjaiban, törhetetlenség a szenvedésben, hajthatatlanság a feltételekben — meg személyesüljenek, testet öltsenek. Kossuth Lajos egyénisége maga a magyar nemzet génusza volt. Az ígét, amelyet Széchenyi István kimondott, a magyar nemzet történelmi egyéniségének megfelelő módon megtestesíteti; következményeivel szemben az önmegtágadás erőfeszítései által nemzeti önértékünket félelmetes nagy hatalomná magasztalni fel; a szabadságharcz sikereivel s elnyomatásunk gyászos korszakában a saját lelkének, lángszénének, hazaszeretetének feaszéggel a kerek világ bámulatát és rokonszenvét számunkra kivívni — erre csak az a Kossuth Lajos lehetett képes, akiben a magyar nemzet a saját enjét látta, látja, ismeri fel minden időkre.

Ezért tekint reá, az ő halhatatlan alakjára, száz évvel ezelőtt ringott bölcsőjére s még alig begyepesült sirjára az egész magyar nemzet kegyelettel, áhitattal, hittel, imádatlalt.

Ezek az érzelmek készítik a mi magyar városkánkat is a nemzet nagy egészével való együttünnepésre, a Kossuth Lajos emlékezetének tőlünk telhető halhatatlanságára, siremlékének is koszoruzására.

Városunk sorsa századok óta — valamely erős törvényű végzet szerint — mindig hű képe volt hazánk sorsának. Ennek egeré nem kelt örömmek napja a nélkül, hogy a mi szük völgyeinken, ültetvényes halmainkon is élénk pezsögő új életet ne támasson; vész nem zúgott el hazánk felett a nélkül, hogy belőle a legharagosabb villám városunkra le ne sujtson.

De hiszen természetes. Mert e város polgárságának lelke is, a maga módja szerint kicsinyben, éppen úgy, mint a Kossuth óriás egyénisége nagyban, a magyar nemzeti természet, nemzeti jellem hű kinyomata volt mindig. Megkövetelte e város népe a maga részét, szerepét mindenben, lelkesedésben, szenvedésben, mozgalmakban, vívódásokban amelyek hazánkat, Magyarországot, ezt a „népek óceánján hullamtól vert szigetét”, magyarrá tették, magyarnak mutatják, jellemét, lenyelt eltagadni nem engedik.

Ki akarta venni városunk polgársága a maga részét a mai nap közlekedésének mámorából is.

Ennek az akaratnak kifejezése, eredménye a javaslatok, amelyeket ezen megtartani elhatározott ünnepi közgyűlésen városunk tanácsa a melyen tisztelt képviselő elébe fog terjesztetni.

A nemzeti génusz lebeg ez ünnepi órában lefolyó gyűlésünk tanácskozása felett, amelyet ezennel megnyitok.

A polgármester lelkes tetszéssel fogadott szavai után Sandor Jenő, első tanácsos terjesztette elő a tanács javaslatait Kossuth Lajos emlékének megörökítésére vonatkozólag:

1. „Mondja ki a közgyűlés, hogy Kossuth Lajos érdemei és emléke iránt való hálás kegyeletünket örök emlékezet végett jegyzőkönyvbe igtatja.

2. hogy Kossuth Lajos arczképét megfesteti és a közgyűlés termében kifüggeszti.

3. hogy a Magyar-utczát mátol fogva Kossuth nevérol fogja elnevezni.

4. hogy az 1848/9. szabadságharcz életben levő helybeli honvédeit e nevezetes évforduló alkalmából megvendégeli s a szegényebbek részére egy öl tűzifát engedélyez.

A tanács előterjesztése után szólásra jelentkezett Török Bertalan orsz. képviselő s ezen lendületes beszéddel pártolta a javaslatot:

„Polgártársaim!

100 és 100 ezer polgár, telve hálával és lelkesedéssel, egy sirdomb felé vonul ma hazánk fővárosában. Koszorukat helyeznek e sírra, melyet gloriáfénnyel övez millió és millió magyarnak, az egész nemzetnek kegyelele. Az egyszerű sirdomb oltárrá válik e pillanatban, melyrol magasra, egyenesen az ég felé tör a háladási tömjene Istenünkhöz, ki 100 évvel ezelőtt egy szellemóriást, egy hatalmas nemzeti hőst, egy prófétát küldött nemzetünknek: Kossuth Lajost.

Ez oltár tűzét a mi szívünknek, lelkünknek lángja is táplálja és bizonyára táplálni fogja időtlen időkig, amíg „él nemzet e hazán”!

Az én ajkaim gyöngék arra, hogy Kossuth Lajost dicsőítsem. Az én ajkaim csak hálát rebeghetnek Istenünknek, hogy férfiakat támasztott a mi népünköl abban a korban, midőn nemzetünk elaléltan, kimerülve, elnémulva ki volt szolgáltatva a hatalmasak önkényének; férfiakat támasztott, kiknek szava, mint az utolsó ítélet harsonája, életre kelté az elszibadt nemzeti érzületet, az elszunyadt nemzeti öntudatot.

E férfiak egyik legdicsőbbike Kossuth Lajos volt, kinek halhatatlan érdemeit elismerte gróf Széchenyi István, Kossuth szerint a legnagyobb magyar, midőn azt mondta: „Bátrabbak merészebbek, kikkel magasb, láthatatlan hatalmak látszanak szorosb szövetségben lenni, rövid napok alatt oly alpra fektették hazánk jövő-

FERENCZ JÓZSEF KESERÜVIZ az egyedül elismert kellemes izü természetes hashajtószer.

Luzerna-, Jöhere-, Répa-, Balfaczin-, Margitszigeti fűmag-, Kerti

dőjét, melyet — tisztelet, becsület, de igazság is — velem együtt mi hangya munkások tan sóha, vagy csak generációk után lettünk volna képesek megalakítani.

Deák Ferencz, a haza bölcsé, egy fényes beszédében fűzött babért Kossuth homlokára, ki alkotmányos életünk átalakulását 1848-ban megindította s ernyedetlen erélyvel keresztülvitte s amely munkájához „a nemzet emléke és halála lesz mindig csatolva”!

A legnagyobb elismerés s az elragadtatás hangján Anglia és Franciaország, Olaszország és Amerika legnagyobb férfiai méltatták Kossuth nagyságát, de legmeltóbban és legteljesebben maga a magyar nemzet, melynek fiai 100 ezereknél siettek a megtámadott haza védelmére, mihelyt felhangzott Kossuth lángoló szövege s melynek milliói halás kegyelettel veszik most ajkukra nagy nevet.

És méltán! Abból a népségből, mely ezelőtt 100 évvel minden magasabb érzelem nélkül, egymástól idegenül, széthúzva lakta a Kárpátoktól Adriáig e haza téreit, egységes, tömör nemzet Kossuth lángszelleme nélkül egyhamar nem lett volna. Hatalmas lángelmék óriási eszméit oly gyorsan valószínű, munkájukat gyümölcsözővé tenni nem lehetett volna Kossuth varázserőjű szövegei, ragyogó és meggyőző iratai, mindent magával ragadó agitatioja nélkül.

Ki küzdött és ki szenvedett börtönt először a saját szabadságáért? Kossuth Lajos, az „Országgyűlési Napló”, a „Törvényhatósági Tudósítások” s a „Pesti Hírlap” ragyogó tollu szerkesztője.

Ki küzdött az igazságtól áthatott szenvedélye egész hevével az ösiség eltörlése, az egyenlőség és ennek egyik folyománya: a közteteherviselés mellett, maró guynyal így kiáltva fel: „Ki az, ki Angliában, Frankhouban, a szabad Amerikában adót nem fizet? A rabszolga, béres, cseléd és koldus, — a szegény, kinek semmije sincs. Ki az, ki nálunk adót nem fizet? megnevezés nélkül is mindenki tudja. Arczpirító egy párvonal!”

Ki volt az, ki a hazai ipar föllendítésére vállalkozott s az „Országos Védegyelet” megalakításával a közgazdasági önvédelmi harcot szervezte?

Ki volt az, ki törvényhozásunkat és kormányzásunkat a népképviselői rendszerre fektette, s hogy leküzdje az uralkodó tanácsosainak idegenkedését, 1847-ben fényes szövegeiben kijelentette, hogy az ő léte a Habsburg ház második alapítója, ki a régi rendszert konstitucionalis irányban reformálandja?

Kinek van legfőbb érdeme az 1848-ik évi törvények, mostani alkotmányos életünk alapjait képező törvények bámulatos gyors meghozatalában, s kinek a bátor és okos fellelése tett legtöbbet, hogy ezek 1848. április 11-én szentesítve lettek?

Ki volt az, ki mint az első felelős magyar miniszterium tagja lángbuzgalemmel segítette a törvényeket életbeléptetni és ezáltal végrehajtani Magyarországot és Erdélyi Unióját?

És ki volt az, ki 1848. július 11-én, midőn az ellenes reakció megtámadta hazánkat és alkotmányunkat, szívet-leiket megrázóan kiáltá: A haza veszélyben van! és amidőn a lelkesült képviselőház egy szívet, egy lélekkel megszavazta Kossuth kívánságára a 200000 honvédet, mintegy magasztos ihlet által meglepve kiálta fel: „Leborulok a nemzet nagysága előtt.”

Oh bizony! én is leborulok a Mindenható előtt, ki hatalmas lényének isteni szikráját Kossuth Lajos által küldte a földre népünknek, nemzetünknek, hogy a megpróbáltatás nehéz, sötét napjaiban mint égő, vezető tűzszlop világoljon előttünk.

Aldás emlékeire!

Elfogadom a javaslatot, hogy állandó emléke legyen annak a kegyeletnek, melylyel mindnyájan viseltünk Kossuth Lajos nagy szelleme iránt!”

Általános élenk helyeslés és taps tanuskodott a szép beszéd hatásáról.

Majd Szilágyi Farkas ref. lelkész, a szabadságharc nagy időinek kitűnő történetírója, emelkedett fel és a következő hatásos beszédében folytatta Kossuth érdemeinek méltatását:

„Igaza volt Kossuthnak, midőn a szerb lázadás, a horvát atlattomos készülődés, az oláh, szász és tót mozgalmak láttára a magyar parlament egyik emlékeztetés üléseben ekképp szólott: „A haza veszélyben van!” mert nyilvánvalóvá lett, hogy mihelyt a magyar alkotmány megnyerte a királyi szentesítést, az ellenhatás, vagyis a reakció felemelte sötét fejét Magyarországon és legnemesebb nemzeti törekvéseink útjába vetette magát.

Ennek következtében a márcziusi nagy átalakulás eredményeire folyamatba indult nemes küzdelem csakhamar egy nagy tragédiába, egy világra szóló fegyveres erő-kifejtésbe ment át.

A reakció nem riadt vissza semmi eszköztől, melylyel a szentesítést nyert magyar alkotmányt megsemmisíthetőnek vélte. Harczra tüzelte és harczba vitte a magyar földön élő nemzetiségek elamítható részét magyar állami önállóságunk és az államalkotó magyar faj ellen.

Nem riadt vissza a gondolattól, hogy a magyar földön apát fiuval, testvért testvérral állít szembe véres csatatereken; hogy Magyarországon boldog családok békés hajlékai üszkökké válnak; szorgalmas munkásság megtakarított gyümölcsei a polgárháború tüzeiben megsemmisülnek; hogy a magyar föld viruló római, gyönyörű völgyei temetőkké lesznek.

Bűnös igazgatásai következtében hallhatókká lettek előbb a déli vidéken a Banátban, majd a Maros és Küküllő folyamok mentén, az erdélyi Érczhegyek feyvesei között, aztán mindenfelé, meddig sötét kezei elértek, a felszított fajgyűlölet vérfagyaló nyilatkozatai: „Ki kell irtani a magyar fajt.”

Ennek ellenében elhangzott Kossuth ajkáról a fegyverre hívó szó: „Fegyverre, aki férfiu!”

Kossuth a Jellacsics nyílt pártütésének hírére kardot köt oldalára, zászlót ragad kezébe és személyesen bejárja Nagyköröst, Kecskemétet, Szegedet, Szolnokot, Abonyt, és lángszava és lángelke által szép hadsereget toborz a pártító Jellacsics ellen.

Kossuth fegyverre hívó szövegére felhangzik honvédek ajkairól a reánk erőszakolt önvédelmi harcra csatakiáltása: „Előre!” És derek honvédeink mentek előre. A maroknyi magyar nemzet rögtönzött honvédserege halált megvető küzdelemmel Pákozdnál megveri a lázadó bán tulnyomó számú hadseregét, futásra kényszeríti és megy előre. Ozoránál elfogja a futó bánnak 9000 emberét és megy előre! A hadi vitézség bravurjával megvívja a branyiszközi szorost és megy előre. Rettenő küzdelemmel hatalmába keríti a Sztrigy vizén átvezető piski-i hidat és megy előre. Vakmerő támadással megrohanja Nagyszebent, a reakciónak Erdélyben legerősebb támpontját, ezt beveszi és megy előre. A hadi vitézség csodás jeleneteit felmutatva urává lesz a szolnoki, tápióbszei, isaszegi, nagysallói, komáromi véres csatatereknek és megy előre. Megvívja Budavárát és megy előre. A legszentebb, a leghazafiasabb törekvések ellen fegyvert fogott lázadók véres kezéből Szenttamásnál és más csatatereken kicsavarja a testvérgyilkos fegyvert és megy előre — előre mindaddig, míg a reakció tulnyomó számú erős hadtömegeit a magyar földről csaknem teljesen kiszorította, míg az északi kolosszus óriási fegyveres ereje nagy erőfeszítéssel győzelmes útjában fel nem tartóztatta.

Uram! Ezen, a magyar nemzetre örökre dicsőséges, ezen világra szóló küzdelemben a legfőbb mozgató erő, nemzetünk lángoló honszerelme mellett, Kossuth Lajos lelke volt.

A véres tusában városunk, Nagyenyed, az igaz hazafias érzületnek Erdélyben eme egyik régi gyűpontja, a magyar tudományosságunk ez a kis Athénéje, elpusztult.

Elpusztult, mint egykoron Jeruzsálem. Elpusztult annyira, hogy e helyen kő kövön alig maradt.

Magyarajku lakosságának nagy része álnokul legyilkoltatott, másik részét a szokatlan kemény tél öldöklő hidege pusztította el, és a harmadik rész világgá szóródott, kegyelemkenyérre jutott.

A világgá futott enyediék Kossuth Lajoshoz, az akkori magyar kormány fejéhez fordultak s tőle az állam segélyt kérték. Az enyediék küldöttségét Kossuth Debrecezenben rendkívüli szívelyességgel fogadta. A küldöttség szónokának, Sándor Eleknek, akkor nemzetőri szavadosnak, előadása közben Kossuth, a nagy küzdelemre termelt erős lelkű férfiú egészen a szív embevére lett. Szemei könybe lábbadtak és a küldöttségnek könyvelt szemekkel ekképp válaszolt:

„Enyednek fel kell épülnie és szebb lesz, mint volt, mert Enyed nagy hivatással bír Erdélyben. Csak az Isten Pestre segítsen, mindent, mit lehet, megteszek Enyedért, de itt, hol a napi szükségletekre is alig tudnak elég bankjegyet nyomtatni, legjobb akaratom mellett sem tudok 100,000 forintnál többet utalványozni. Ha véremmel tudnék segíteni a szerencsétlen városom, azt is áldoznám.”

Kossuth Enyed újjáépítésére vonatkozó ígéreteinek beváltása a folyton tartó fegyveres küzdelem felette súlyos gondjai között is és zajában is folyamatba indult.

Eltelkintve attól, hogy a nyomor előleges enyhítésére az enyedi menekültek részére az állam pénztárából több ezer forint lett kiutalva; eltekintve attól, hogy az Enyed városi tisztviselők és lelkészek bujdosásuk ideje alatt az állam pénztárából rendes javadalmazásban részesültek; és eltekintve attól is, hogy a tavasz nyíltával városunknak bevetés alá kerülő határrésze az állam költségén be lett; vetve mindezeket eltekintve: az állam kormányának rendeletére a görgényi állami fenyvesekből temérdek épületanyagot szállítottak Enyedre. Fosztó Károly országgyűlési képviselőt Enyed-

re küldik teljhatalmu kormánybiztosul, azon ígérettel, hogy a város újjáépítésének költségeire a kormány rövid idő múltán 100.000 pengő forintot küld kezéhez. A róm. kath. templom ideiglenes helyreállítására Viskoczi Henrik házfnök kezéhez a pénzügyminiszter kiutal 1000 p. forintot.

Horváth Mihály vallás- és közoktatásügyi miniszter felhívja az Enyedről Kolozsvárra menekült református püspököt, az öreg Antal Jánost, felhívja a Bethlen-főiskola tanárait, hogy a magyar állam pénztárából leendő tisztességes ellátásuk céljából tegyenek hozzá javaslatot; egyidejűleg felhívja az enyedi ref. és róm. kath. egyházközségeket előjáróját, hogy a ref. templom és iskola, valamint a róm. kath. iskola és zárda lerombolt épületei helyreállítása céljából készítsenek tervrajzot és költségelőirányzatot, és azokat sürgősen terjesszék fel a vallás- és közoktatásügyi miniszteriumhoz.

Szóval Kossuth Lajos intézkedései folytán élénk tevékenység indult folyamatba Enyed újjáépítése iránt. Ennek láttára az enyediék lelkében városuk jövődjé iránt boldogító remény ébredett.

Kossuth könnyei, nemes lelke, a város újjáépítésére vonatkozó széleskörű intézkedései nagyban enyhítették átelt rendkívüli szenvedéseik fájdalmait.

De jött az orosz beavatkozás. Erre mindenik fegyverfogható magyar férfiú a harczterre sietett.

Dicsőséges szabadságharcunk tüze még egy utolsó nagy lobot vetett. Aztán... ez a tűz kialudott. A legnemesebb nemzeti ügy elbukott, vérbe fullasztott.

Kossuth imádott hazája földéről menekülni volt kénytelen.

A magyar nemzetet 1849-ben ujjában ért szomorú végzet arra az utra sodorta őt is, mely utra nemzetünk hasonló végzete Magyarország állami fennmaradásáért, az Istenért, hazáért és szabadságért folytatott dicső küzdelemben szintén vereséget szenvedett nagy elődeit, Thököly Imrét és II-ik Rákóczi Ferenczet sodorta volt s mely uton hazátlanul bujdosva ért véget az ő elete drámája is épp úgy, mint amazoké.

Ime uraim! ilyen érzülettel viseltetett Kossuth ama nagy, ama szenvedésteljes időkben a szerencsétlenül járt Enyed iránt, és ilyen intézkedéseket tett annak hamvaiból új életre keltése érdekében.

Ő bizonyára a legteljesebb mértékben méltóvá tette magát arra, hogy nagy nevet, nagy és dicső emléket Nagyenyed város polgárai a legmélyebb kegyelettel őrizzék.

Teljes készséggel, többit mondok, lelkesedéssel csatlakozom városi tanácsunk előterjesztett javaslataihoz.”

Nem lehet leírni azt a hatást, melyet ez a szöveg szívében, életében gyökerező beszéd a hallgatóságra tett. Alig lehetne elhinni, hogy ezt a lelkes hangulatot még fokozni is lehet. És ez sikerült a negyedik felszólalónak, Fogarasi Albert kollégiumi tanárnak, ki, miután összefoglalta Kossuth nagyságának az előbbi szövegek által elmondott kiemelkedő bizonyosságait, arról az akcióról beszélt, melylyel, mint a magyar emigráció vezére, a szabadságharc elbukott ügye iránt Európa- és Amerikaszerte rokonszenvet éleszteni iparkodott. Azután beszélt élete végéről és haláláról, mely tulajdonképpen nem is halál volt, hanem feltámadás, apotheosis. Szép gondolatokkal színezi azt az eszmét, hogy Kossuth lelke nemcsak a jövőben él örökké, s mi is csak akkor élünk, ha az ő lelke él és működik mibennünk; hanem élt a múltban is, ezeréves nemzeti léteünk dicsőségében és szenvedéseiben. Lelkes szavait általános tüntetés követte.

Még Incze Samu negyvennyolczas honved fejezte ki lelkesedését egykori vezére, Kossuth emléke iránt, és az elüklő polgármester kimondta határozatképpen a tanács előterjesztett javaslatait. Az elnök Kossuth emlékének állandó és hűséges tiszteletére hívó szavai után az emlékeztetés szép gyűlés véget ért.

A városi közönség ünnepe

delután 3 órakor kezdődött a sétatéri fedett helyiségben. Az összes ma lefolyt ünnepek egyik legkimagaslóbb pontja a Garda Kálmán beszéde volt, mely gyűjtött és világított is, szívet is eszet is egyszerre, egyaránt mozgásba hozott. Beszéde szép és mélyebbrelható tanulmány volt, politikai, jogi tanulmány a történelem festőiesen plasztikus hátterével, a hazafias lelkesedés meleg hangján megírva és előadva. Nem csak gyönyörködtetett elegáns irányával, nem csak hódított önérzetes, bátor hangjával, nem csak lelkesített a jövőbe vetett erős reményével: hanem oktatott és tanított is egyszersmind az ismeretes tények új megvilágításával, éles logikájának meglepő és újszerű következtetéseivel. Szébb beszéd talán hangzhatott el az országban, de világosabb és tanulságosabb egy sem. Volt is hatása a zsufoltan álló és ülő közönségre oly nagy mértékben, hogy minden egyebet, ami e remek emlékbeszédszerű tanulmány keretétől szolgált, majdnem feledett. Pedig a „Daloskór” jól énekelte, Incze Miklós lel-

kes tüzzel szavalt, a képezdei dalkar a „Veress-Fogarasi” alkalmi szerzeményt még szebben adta elő, mint délelőtt a kollégium ünnepe.

Aldomás.

Esti nyolcz óraker a Két Hattyu szálló éttermében áldomásra gyűltek össze, Nagyenyed polgármesterének vendégszerető hívása folytán, a városunkban élő huszonnyolcz negyvennyolczas honvéd közül tizenhatan, élükön Csató János kir. tanácsos nyug. alispánnal, a tűzoltó-zenekar tagjai és mindazok, kik az ünnep gyönyörű sikeréhez hozzájárultak. A vacsora jó bor, választékos ételek, kifogástalan kiszolgálás mellett, emelkedett hangulatban és a nagy idők emlékének felelevenítése közben folyt le. Köszöntőket mondtak: dr. Varró László, Török Bertalan, Csató János, Szilágyi Farkas, Fogarasi Albert, Incze Sámuel, Lázár István, Bodrogi János a Kossuth név örök emlékezetére, a honvédek derült s boldog öregségére és hosszú életére és a fenyesen sikerült ünnep rendezőire s szereplőire. A lakoma tizenegy óraker ért véget. S ezzel véget ért a mi Kossuth-ünnepe is; de nem ér véget, ne is érjen soha véget ennek az ünnepnek felemelő hatása, szép emlékezte.

SZEMLE.

A vármegyei pénztárak és számvevőségek államosítása tenyleg küszöbön van. A belügyminiszter ugyanis 98.763—902. szám alatt a napokban körrendeletet intézett az összes vármegyékhez, melyben utasítja azokat, hogy a vármegyék 1903. évi költségvetési előirányzataiba már ne vegyék fel a pénztári és számvevőségi személyzet dologi és személyi szükségleteit, mert azokról — miután államosítva lesznek — 1903. január 1-től kezdve már az állam fog gondoskodni a pénzügyi tárca terhére.

Alsó-Fehér vármegye 1903. évi költségvetését a vármegyei főszámvevő összeállította és beterjesztette közgyűlésen leendő tárgyalás végett az alispánnak. A lehető szerény keretekben mozgó költségvetés 164.342 korona szükséglettel szemben 161.086 korona fedezettel rendelkezik, tehát 3256 korona fedezetre váró hiányt tüntet fel. Ezen hiányt a nyomtatványokra, az irodai szerekre, tüzelő anyagokra a megfelelő rovatokban nagyon szűken szabott javadalmazás idézte elő, mely az e czimeken évről-évre nagyobb mérvben fokozódó szükségletet fedezni képtelen. A szükséglet különben — melyből 134.486 korona személyi és 29.856 korona dologi kiadásokra szolgál — a vármegyei pénztár és számvevőség államosítása folytán és külön belügyminiszteri rendeletre 17.704 koronával apasztatott az előző évihez viszonyítva, mely összegből 16.660 korona személyi és 1044 korona dologi kiadásokra esik. A 3256 korona hiány fedezetét a vármegye közgyűlése az alispáni javaslathoz képest a belügyminisztertől fogja kérni. Változás még a költségvetésben az előző évhez képest, hogy a vármegyei tisztí főorvos részére is irányoztatott elő lakbér, mint aki azt eddig egyedül nem élvezte a vármegyei tisztviselők közül, holott arra éppen ugy reá szolgál fontos állásban, mint bármelyik. A költségvetés és a mellékletet képező részletes, táblázatos kimutatások különben kitétettek közszemlére az alispáni irodában és ott bárki által betekintheők.

Mi Atyánk.

(Kossuth Lajos századik születésnapján.)

Irta: Tótháti.

Mi Atyánk, ki vagy a mennyekben!
Kezemet imára emelem
É mai nagy ünnepnapon.
Ima száll Tehozzád milliók ajkáról,
És midőn egy ország trónusodhoz járul,
Én is Hozzád fohászokodom!
Fohászom halálával van tele . . .
Légy áldva, magyarok Istene,
Kossuth Lajost amiért nekünk adad
S megáldottad műveivel e hazát! . . .

Szenteltesd meg a Te neved . . .
Sötétség honolt e hon felett,
Vigasztalan sötét éjjel . . .
De virradni kezdett . . . elmúlt a mély álmom,
Mégremegett a föld . . . s a látóhatáron
Napsugár kelt szerzte-széjjel.
A szent szabadság napsugarát
Küldéd, oh nagy Isten, ide át . . .
Föltámadtunk . . . s jaj! véres volt a reggel . . .
. . . Nehéz lánczít a rab nehezen tépte fel!

Jöjjön el országod . . . S ha ugy volt,
Ha kellett szenvedni, meglakolt
Szörnyű módon minden magyar! . . .
Ki annyi jobbágnak szabad hazát szerzett,
Hontalan bujdosott . . . hontalan kesergett . . .

Virradt . . . s mégis éj lett hamar!
Légyen akaratom a mennyben és földön . . .
Sohajták haldoklók . . . sohajtá a — börtön . . .
S te *ugy akard* . . . im Kossuth műve áll,
Szabaddá tett minket száz meg száz — halál!

Add a mindennapi kenyeret . . .
Adj szívet, amelyik nem feled,
Melyet emlékezet hevít!
S ha jövő századok egymást üző napján
Kossuth Lajost bárki elfeledné talán,
Oh ne bocsásd meg vétkeit! . . .
És ne vigy minket a sötét kísértetbe,
Hogy Kossuth Lajost valaki elfeledje,
De szabaddá a hálátlan gonoszul,
Kinek szíve emléketől elfordul! . . .
Tied a dicsőség . . . s halát mond ajkunk,
Hogy Kossuth a lauczot levette rólunk . . .
Hadd maradjon fenn hát Kossuthnak nagy neve
Valamiként most, ugy öröklőkön-örökre
Amen! . . .

Vegyes hírek.

— **Lapunk t. olvasóit kérjük, hogy előfizetéseiket, valamint a hátralékokat a kiadóhivatalhoz sürgősen be- küldeni sziveskedjenek.**

— **A tűzoltó-egylet** mai mulatságára ismételtén felelő a közönség figyelmét. A táncmulatság még kedvezőten idő esetén is meg fog tartatni a sétatéri fedett táncz helyiségben, mert a szerény anyagi viszonyok között levő egylet tett költségeit be kell hozza. Reméljük és elvárjuk a közönségtől, hogy a humánus egyletnek nem csak költségeit segít behozni, de pénztára részére is juttat jövedelmet.

— **A Bethlen-kollégium** ifjúsága testületileg és nagy számban, tanárai vezetése alatt, vesz részt a Mátyás-szobor leleplezési ünnepségein. Az erre vonatkozó bejelentést Kólozsvár sz. kir. város tanácsa hazafias örömmel vette tudomásul és rögtön intézkedett az ifjúság elhelyezéséről.

— **A miriszlói ünnepről** közölt multkori tudósításunkban sajnálatos mulasztás esett. A helybeli Önkéntes Tűzoltó Egyesület zenekara, mely mindig készséggel és szép sikerrel vett részt hazafias ünnepélyeink rendezésében s mely a miriszlói emlékoszlophoz is kivonult és szabatos játékaival nagyban hozzájárult az ünnepély fényének emeléséhez, nem említettett a referátumban. Midőn véletlen mulasztásunkat készséggel elismerjük és jóvá tesszük, kérjük a tiszteletreméltó egyesület derek zenekarát, hogy ezt a tévedést egyáltalán ne tekintse szándékos mellőzésnek; mert hiszen mi ilyen balvéleményre soha okot nem szolgáltattunk.

— **Kossuth-ünnep Gyulafehérvárott.** Gyulafehérvár közönsége Kossuth Lajos születésének századik évfordulója alkalmával nagyszabású ünnepet rendezett, melynek programja a következő: 1. Délelőtt 10 óraker az ev. ref. templomban hálaadó isteni tisztelet. 2. Isteni tisztelet után 11 óraker az ünnepély folytatása a sétatéri vígadó dísztermében. 3. Hymnus. Énekli az alkalmi dalkör és a közönség. 4. Szavalat. Tartja Frits Árpád. 5. Kossuth-hymnus. Énekli az alkalmi dalkör. 6. Emlekezés. Tartja Wagner Sándor főgimn. tanár. 7. Karének. Éneklik Micsey F. György színtársulatának tagjai. 8. Szavalat. Előadja a színtársulat drámai hősnője. 9. Tavasz elmúlt. Énekli az alkalmi dalkör. 10. Szózat. Énekli az alkalmi dalkör és az ünnepelő közönség. 11. 19-én este 7^{1/2} óraker színhazi díszelőadás.

— **Marosujvár közönsége** szintén méltó kegyelettel fogja megünnepelni Kossuth Lajos születésének 100 éves évfordulóját. 18-án este fényes kivilágítás volt. 21-én délelőtt az ev. ref. templomban ünnepélyes isteni tisztelet lesz, honnan a közönség a hazafias ünnepély színterére, a Stefánia-bánya előtti térre vonul.

— **Az ősz,** mely annyi busongó rimelésre fakasztja poetáinkat, új rügyeket fakaszt fáinkon. A piacztéri vadgesztenyefák egy része új, friss levélzészben és oly élénk virágzásban pompáz, mintha most nyilna a tavasz. A koronként esővel váltakozó meleg időben reméljük, hogy jól megéri a szőlő is, mely még bizony savanyu.

— **Nagyenyed r. t. város 1903. évi költségvetése** kinyomatván, 4670—1902. köz. sz. alatt megküldött a képviselői tagoknak. Az előirányzatot következő főösszegekkel záródik: Bevétel: 137.571 korona 29 fillér. Kiadás: 127.747 kor. 56 fillér. Pénztármaradék: 9823 kor. 73 fillér. A városi tanács ez alkalommal közhírré teszi, hogy az előirányzat a hivatalos órák alatt a tanácsi irodában 15 nap alatt megtekinthető s a netáni észrevételek ellene ugyanez idő alatt beadhatók.

— **Érdekes statisztika.** A belügyminiszter most küldötte meg a törvényhatóságoknak az 1901-ik évről azon táblázatos kimutatást, mely nemek és állások

szerint elkülönítve feltünteti az egyes vármegyék személyi és dologi kiadásait. A személyi kiadásoknál a főbb vármegyei tisztviselőket érdeklőleg akarunk egy kis szemelvényt adni azok összes járandóságáról. E szerint a 63 vármegye ugyanannyi alispánja összesen 424.552 koronát, egy tehát átlag 6738 koronát élvez; 63 főjegyző 270.840 koronát, átlag 4299 k., 63 főügyész 214.122 koronát, átlag 3398 koronát; — 63 főorvos 215.598 koronát, átlag 3422 koronát; 63 árvaszéki elnök 266.570 koronát, átlag 4231 koronát; 63 főpénztárnok 204.446 koronát, átlag 3245 koronát; 64 főszámvevő 208.026 koronát, átlag 3250 koronát; 419 főszolgabíró 2.081.621 koronát, átlag 4968 kor.; 560 szolgabíró 1.337.611 koronát, átlag 2388 koronát; 249 aljegyző 673.092 koronát, átlag 2703 koronát. Ha ezen átlagok tényleg fentállanak, a közhiedelemmel ellentétben nagyon megterhelt vármegyei tisztviselők közül legalább a főbkek elfogadható javadalmazással bírnának, ambar az egyes állásoknál ugy sincsen meg a végzett munkához viszonyítva a helyes arány, — azonban a kitüntetett átlag nem felel meg egyesekre nézve a tényleges állapotnak, mert egyes vármegyék protekció és szorgosabb utánjárás folytán aránytalanul jobban vannak dotálva a többinél, és így az egyes állások javadalmazása között sincsen meg távolról sem az arányosság, és e tekintetben — fájdalom — legyengében állanak, egy-kettő kivetelevél, az erdélyrészi vármegyék és saját vármegyénk bizony ezek között is csak betürendben áll az első helyen!

— **A verebeket** a szőlőtől vagy gyümölcs fáitól távol tarthatjuk, arra elégséges egy fő foghagyma is. A verebek ugyanis nem bírják el a foghagymának erős szagát. Ha egy pár foghagymát darabokra vágva elhelyeznek a gyümölcsfa, illetve a szőlőtő különböző helyein, akkor feleje se közelednek a gyümölcsnek és szőlőnek nagy kedvelői: a verebek. Jónak mondják a verebek elűzése a kátrányolajat is. Régi sósheringet bekennek ezzel az olajjal s a szőlő-karón és gyümölcs-fakon helyezik el. A kellemetlen szag elűzi a finnyas verebeket. Tessenek megpróbálni.

— **A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara** az érdekelték tudomására hozza, miszerint a keresk. miniszter a f. évi július hó 18-án kelt 34183/VIII. sz. leiratával egy reg óta huzódó fontos kérdés felett döntött, nevezetesen: a fényképészetet és ezzel kapcsolatban a czinkografia-, a fénynyomat-, a fényképi könyomat és rézmetszet-készítési foglalkozásokat műipar- uak, még pedig a sokszorosító ipar egyik válfajának minősítette és emnélfogva ezen foglalkozásokat az 1884: XVII. t. czikkbe iktatott ipartörvény hatálya alá helyezte.

— **„Kis Lap.”** Forgó bácsinak ez a régen bevált gyermekklapja formában és tartalomban megifjodva folytatja nemes hivatását a gyermekevelés körül. Hétről-hétre sok gyönyörű képpel és olvasni valóval megrakodva köszönt be előfizetőihez, egyfolyman szórakoztatva és oktatva az apróságot. Forgó bácsi és Roboz Andor szerkesztők az írónak egész seregét mozgósítják, hogy a „Kis Lap” változatos és bő tartalma ne csak mulattassa, hanem gyönyörködtesse is a kis olvasókat. Mind ennek a hegyebe a „Kis Lap” gyermekujás előfizetési ára olyan csekély, hogy minden szülő könnyen megszerezheti Negyedévre csak 2 korona. Megrendelő cím: „Kis Lap” kiadóhivatala Budapest, Kerepesi-ut 54.

Szerkesztői üzenetek.

P. G. Czikkét kaptuk; de mostanában nem ígérhetjük, hogy sorát kerítjük, annyira el vagyunk halmozva aktuális dolgokkal. Czikkéit — amennyiben lapunk szabadélv irányával nem ellenkeznek — készséggel közölni fogjuk.

T. K. Abrudbánya. A költeményeket, a mint soruk kerül, közöljük. Lap meg. Küldeményeit szivesen fogadjuk.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY TÖRÖK BERTALAN

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárugyár részvénytársaság

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárugyár részvénytársaság könyvnyomdájában.

KIS HIRDETÉSEK.

Minden hirdetés 10 szóig 40 fillér, azon tul minden szó 4 fillér. A hirdetés bélyegdíjmentes. Levélbeli tudakozódásra szivesen válaszolunk, ha postabélyeg mellékelik. Hirdetéseket a kiadóhivatal vesz fel.

Kasszirnök vagy elárusításra ajánlkozik üzletbe egy leány. Értekezni lehet Bethlen-utca 4. sz. a.

Használt kérékpár jó karban **olcsó áron eladó.** Megtekinthető Tóth-utca 1. szám alatt (a tövis-utcai hid mellett). Értekezhetni ugyanott 12—2-ig és este 6—8-ig.

Sz. 5215—1902.

közig

Hirdetmény.

Alóírt hatóság közzé teszi, hogy a Nagyenyed város tulajdonát képező **Nemzeti Szállodát 1902 évi október 1-től kezdve 3, esetleg 6 egymásután következő évre f. évi szeptember hó 26-án d. e. 10 órakor a város közgyűlés-termében megtartandó árverésen, nyilvános szóbeli és zárt írásbeli ajánlatok elfogadása mellett, bérbe adja.**

Kikiáltási ár évi 2261 korona 26 fillér. Árverezni szándékozók kötelesek bánatpénzül a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban az árverező bizottság kezéhez letenni.

A részletes feltételek a hivatalos órák alatt a tanács irodában tekinthetők meg.

A városi tanácstól.

Nagyenyed, 1902. szeptember hó 16 án.

Dr. Varró László,
polgármester.

460 1—2

Sz. 5559—1902.

tlkvi.

Hirdetmény.

Magyarbágó község telekkönyve tagosítás folytán az 1869. évi 2579. számú szabályrendelethez képest átalakították; és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, amelyekre az 1886. XXIX, az 1889. XXXVIII és az 1891. XVI. t. cikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. XXIX. t. cikkben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatban fogantatosították.

E czélból az átalakítási tervezet (előmunkálat) hitelesítése és a helyszíni eljárás nevezett községben **1902. évi október hó 21-én** fog megkezdődni.

Ennélfogva felhívom:

1. Az összes érdekeltek, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen, vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen netaláni észrevételeiket annál bizonyosabban adják be, mert a régi telekkönyv végleges átalakítása után a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik.

2. Mindazok, akik a telekkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a közzétett határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák fel.

3. Mindazok, kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, az átírára az 1886. XXIX. t. cz. 15—18. és az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 5., 6., 7. és 9. §§-ai értelmében szükséges adatokat megkeresni iparkodjanak, és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el, és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illeték-elengedési kedvezménytől is elesnek.

4. Azok, kiknek javára tényleg már megszünt követelésre vonatkozó zálog-, vagy megszünt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyanint az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosa, hogy a bejegyzett jognak törlesztését kérelmezzék, illetve, hogy törlesztési engedély nyilvánítása végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezménytől elesnek.

A kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságtól.
Nagyenyeden, 1902 szeptember 15-én.

458 1—3

Weiner,
kir. albiro.

Haszonbérlet.

Alsófehér vármegyében, Buzásboesárd határában, a karácsonyfalvi vasúti állomástól alig negyed órányi távolságban fekvő, circa 2000 kat. holdnyi, tulnyomólag szántóföldből álló és a kellő gazdasági és lakóépületekkel ellátott Kovrig-féle birtok **1904. évi marcius hó 20-tól** 6, 9 vagy 12 évre haszonbérbe kiadó.

Bővebb felvilágosítást ad Müller Mihály nagyenyedi ügyvéd irodája, hol a szerződési feltételek megtekinthetők.

Ügynökök nem díjaztatnak.

447 3—3

Sz. 3186—902.

Pályázati hirdetmény.

Alsó-Fehér vármegye nagyenyedi járásában rendszerezett nagyenyedi körösvosi állásra ezennel pályázatot hirdetek.

Ezen kör áll a felenyedi, oláhlapádi, csombordi, lőrinczrévei, magyarlapádi, fugadi és alsóorbói körjegyzőségek községek-ből (31 község 17.500 lakossal). Székhely: Magyarbágó község.

Javadalmazás: 1. Készpénzfizetés 1000 korona. 2. Utazási átalány 300 korona. 3. A községekkel egyezségileg megállapítandó látogatási díjak A készpénzfizetés havi előleges részletekben fizetetik ki a székhelyen levő pénztárból.

Felhívom a pályázni kívánó orvostudorokat, hogy az 1883. évi I. t. cz. 9. §-a, s illetve az 1876. évi XIV. t. cz. 145. §-a szerint előírt minősítésüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket hozzám **a f. évi szeptember hó 30-áig** annál bizonyosabban nyújtsák be, mert a később érkező kérvényeket figyelembe venni nem fogom.

Az 1886. évi XXII. t. cz. 83. §-ának rendelkezése szerént egybehívott közgyűlésben megejtendő választást **a f. évi október hó 4-én** délelőtt 10 órakor a járási szolgabírói hivatalban fogom megtartani.

Nagyenyeden, 1902. szeptember hó 10-én.

Imreh József,

főszolgabíró.

450 2—2

Várszeg-utca 84. sz. a., 2 szoba, konyha sat.-ból álló, jó karban levő ház szabad kézből, készpénzfizetés mellett eladó, vagy kiadó.

Érdeklődők bővebb felvilágosítást kaphatnak a helyszínen.

Czukrászdámat

folyó év október hó 1-től kezdve — **ideiglenesen** — a Főtér 32. sz. a. (Vilk Ede ur háza, buzapicz) helyezem át. Amidőn ezt mélyen tisztelt vevőimnek becses tudomására hozom, egyben szives pártfogásukert esedezem.

Szente Boldizsárné.

Sz. 2908 902.

Pályázati hirdetmény.

Alsó-Fehér vármegye nagyenyedi járásához tartozó Diód és Csaklya községekből alakult körben Diód község székhelyi elmondás folytán üresedésbe jött körjegyzői állásra ezennel pályázatot hirdetek.

A betöltendő körjegyzői állás javadalmazása következő: 1. Törzsfizetés 1000 korona 2. Küldőncztartás 100 korona. 3. Irodaátalány és lakbér 200 korona. 4. Magánmunkalátokért szabályrendeletileg megállapított díjak.

Felhívom mindazokat, akik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t. cz. 6 §-a, illetve az 1900. évi XX. t. cz. 3. §-ában előírt képesítésüket, valamint eddigi alkalmaztatásukat és nyelvismeretüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket a folyó évi **szeptember hó 26-ik napjának 12 órájáig** hozzám annál inkább beterjesszék, mert a később érkező folyamodványokat figyelembe venni nem fogom.

A választást elnökletem alatt **Diód község** házában **f. évi szeptember hó 30-án** kedden délután 3 órakor fogom megejteni.

Nagyenyedi járás főszolgabírájától

Nagyenyeden, 1902. szeptember hó 12-én.

Imreh József,

főszolgabíró.

449 2—2

Páris 1900
„Grand Prix“
Legmagasabb kitüntetés.

Singer varrógépek
Singer varrógépek
Singer varrógépek
Singer varrógépek
Singer varrógépek

Ingyenes tanfolyamok minden házi varrási munkában, valamint a divatos műhímzésben. Hímzőselyem-raktár nagy színválasztékban. A családli használatra való egyes varrógépekhez elektromotorok.

Singer Co. varrógép részv. társ.

Kolozsvár, Jókai-utca 3.

459 1—2

Magyarnak PÉCS, Németnek BÉCS.
Ne küldjük pénzünket külföldre!

A legjobb órákat és ékszereket küld SCHÖNWALD IMRE órás és ékszerárugyáros PÉCSETT.

Nem tetsző tárgyakért a pénzt visszaküldöm vagy kicserélem. — Három évi jótállással.

Egy pontos nikkel zsebóra szép kivitelben	3 frt 50 kr.	Valódi ezüst kétfedeles anker remontoir erős	
Egy pontos nikkel ébresztő óra	1 frt 90 kr.	szekerettel, szép kivitelben	8 frt 25 kr.
Valódi ezüst remontoir óra pontos járással	5 frt — kr.	Valódi ezüst tula remontoir anker kétfedeles óra	10 frt 30 kr.

14 karátos arany láncok esinos szép kivitelben:
20 gramm nehéz 25 forint, 25 gramm nehéz 30 forint, 30 gramm nehéz 36 forint, 40 gramm nehéz 47 forint 50 kr.
Minden láncához aranyba foglalt köves lógók külön mérve 15—20 gramm súlyban 4 frt 50 kr.

Minden tárgy a kir. főpénzverdehivatal által megvizsgálva és bélyegezve.

233 24—40 **Kitüntetve állami és aranyérmekkel.**

Több ezer elismerő levél birtokomban van.
Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve küldetik.